

Straffen til Forbedringshunsarbejde eller Fængsel (af alle 3 Arter), § 115.

Alle Tilsælde confiskeres derhos de hvide Gaver eller deres Værdi til Fordeel for Statskassen. § 117.

4. Den, der bestikler en Embedsmand eller gjør Forsøg derpaa, paadrager sig i Almindelighed kun Straf, naar han har villet formaae den Paagjældende til at handle imod Embedspligt, og alene med Fængsel eller Bøder (§ 114); er der imidlertid Tale om en Dommer, bevirker allerede Gaven eller Tilbudet Straf, uden Hensyn til, hvad der tilsigtedes opnaaet, og Straffen kan i saa Fald stige til 2 Aars Forbedringshunsarbejde (§ 116) — ikke at tale om, at han efter Omstændighederne kan blive at betragte som medskyldig med Dommeren i den Uretfærdighed, som han har villet fremkalde, jfr. § 118.

Bed disse Lovudkastets Regler ville de forældede og upraktiske Bestemmelser i Forordningen af 23de October 1700 om Stjænk og Gave bortfalde tilligemed en Række af specielle Lovbestemmelser om Bestikkelse, og Udvalget skjønner ikke rettere, end at saavel de Principer, som have været de levende, som Reglerne selv i det Hele fortjene Bifald.

Det er imidlertid allerede i Motiverne omtalt (Pag. 165), at den saakaldte simple ulovlige Sportulering, der bestaaer i med den Paagjældendes Samtykke at tage ulovlig Betaling for Udførelsen af offentlig Forretning, gaar ind under Bestemmelsen i § 112 — uberettiget Modtagelse af Gaver eller anden Fordeel for Embedsgjerning — og Udvalget skjønner ikke, at der i denne Forbrydelses Væsen er Noget, der skulde medføre Nødvendigheden af at gjøre den til Gjenstand for særlig Dmtale, saaledes som skeet i Udkastets § 134. Vel omhandler denne Paragraph tillige den kvalificerede eller svigagtig ulovlige Sportulering, hvor Embedsmanden afkræver den Paagjældende ulovlig Betaling som lovlig, men da denne Side af Forholdet falder ind under Udkastets § 133 — at Embedsmanden til egen Fordeel kræver højere Afgifter, end der skyldes — kan der ikke heri findes nogen tilstrækkelig Grund

til at bevare en særlig Bestemmelse om Sportulering, Udvalget foreslaaer derfor at lade § 134 udgaae og i Forening hermed at omsætte Straffebestemmelsen i § 112 til „Bøder ikke under 50 Rbd. eller Embedsfortabelse“. Den nuggjældende Straf for simpel ulovlig Sportulering, første Gang begaaet, er nemlig en Bøde fra 30 til 50 Rbd. (Sportf. Regl. 22de Marts 1814 § 162), og om der end kan være Anledning til noget at forhøje denne, bør Bøder dog vistnok vedligeholdes som den sædvanlige Straf. Villiges dette Forslag, vil „Fængsel“ udgaae af Strafferækken § 112, men der vil efter Udvalgets Formening saa meget mindre være Noget at erindre herimod, som det vistnok, selv om man vilde beholde en særlig Paragraph om Sportulering, efter de ovenansførte Bemærkninger om Udkastets almindelige Benyttelse af Fængsel som Straf for Embedsbrøde, under alle Omstændigheder turde være rigtigst at forandre samme til simpelt Fængsel (Endring Nr. 60).

Som allerede berørt fastsætter Udkastets § 118 en meget alvorlig Straf for den Dommer, der i sin Dommervirksomhed forsætlig gjør sig skyldig i Uretfærdighed, nemlig Embedsfortabelse i Forbindelse med Strafarbejde indtil 10 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder Fængsel ikke under 1 Aar. Paragraphen sigter ikke blot til Afgivelsen af uretfærdige Domme, men ogsaa til anden Rettens Nægtelse og Forkrænkelse, hvori Dommeren maatte gjøre sig skyldig, og er i det Hele strengere end den nuværende Lovgivnings Regler. Vel fastsætter nemlig Lovens 1—5—3, jfr. 9de Artikel, Embedsfortabelse for den Dommer, „der forsætlig giver nogen uretfærdig Dom ud“, og byder derhos, at han „skal bøde imod den Forurettede Staden igjen, være sig Guds, Liv eller Ære, og Kongen, hvis overbliver af hans Boeslod“, hvilken sidste Deel af Straffen nu bortfalder, hvis der bliver Spørgsmaal om Livets Fortiis; men herefter vil dog Straffen i alle de Tilfælde, hvor den uretfærdige Dom kun rammer den Domsældtes Guds, alene blive Embedstab og Forbrydelse af Boeslod, istedetfor hvilken sidste nu træder Forbedringshunsarbejde fra 1